

mer frem. Jeg siger: Vi kunne ikke gjøre en virkelig saglig Forhandling nogen større Fortræk end ved at gjemme Afgjørelsen af Provisoriet. Og hvilken Skade gjøres der ved at staa det ned nu? Der gjøres aldeles ingen Skade, ikke den allermindste. Selv om vi komme 2 eller 4 Maaneder hjem, maa der dog altid blive en Tid, hvor Rigsdagen skal være 2 Maaneder inde, og saa vil der ske et af to: Enten vil Regjeringen og Lands-thinget tilbage til en lovlig ordnet Tilstand i Landet, og saa have vi Tid nok til at blive enige med dem baade om den midlertidige og det Andet, der er ikke det Mindste i Veien derfor, eller ogsaa ville de ikke det, og saa er der ogsaa Tid nok til ikke at blive enige. Jeg veed ikke, hvorfor nogen af de to Ting skulde være saa længe. Og naar vi ikke kunne blive enige, er det meget bedre, at vi komme hjem. Derjom der ikke skal gjøres noget virkelig Arbejde, der kan medføre Resultater, er Rigsdagssamlingen det Ørkesløseste og Ulysteligste, der er til paa Jorden. — Det ærede Medlem fra Grø (Brockenhuus-Schack) siger saa, at det, vi her vilde gjøre, vilde være et Slag i Ansigtet paa det moderate Høire. Men her maa jeg dog spørge, hvad er det moderate Høire? Jeg har ofte hørt tale om det; det gaar med det ligesom med den Fe, man hører, der skal findes i Skoven, et elskværdigt Væsen, der bringer milde Gaver. Hun viser sig aldrig, vi se aldrig den elskværdige Fe. Saaledes høre vi ogsaa fortælle, at der er nogle her, der kaldes moderate Høiremænd, som længes efter at falde om Halsen paa Flertallet og føre Landet tilbage til en Gulbalder. Men de komme aldrig frem. Hver Gang Nogen træder frem og fører Ordet, er det de radikale Høiremænd, de mest intransigente, som bruge de groveste og mest utiltalende Betegnelser om dette Things Flertal, der befylder det for de stammeligste Gjæringer af Verden. Og naar det kommer til en Afstemning, saa kunde man maasse tænke, at det var der, en saadan bly moderat Høiremand vilde sig eller blot endog lod være med at vise sig ved at blive borte. Men Nei! De ere alle med, og de stemme alle med de radikale Høiremænd; saa er det Moderate rent forsvundet. Naa, dette moderate Høire kan maasse nok eksistere alligevel, men jeg tror, at de Herrer, der maasse høre dertil, se for smaat paa Situationen, naar de tro at kunne naae Maalet og føre Landet ind i ordnede Tilstande, idet de dog ikke gjøre Andet end det, deres stærkere Kolleger, det radikale Høire, tvinge dem til at gjøre; de mangle Følelsen af, at man derved i Virkeligheden kommer dybere og dybere ind i Norden,

som dette Parti jo sætter mest Pris paa. Det er der ingen Tvivl om. (Afbrydelse.) Ja, de Herrer behøve jo ikke at tage mig det saa ilde op; de høre jo Alle til det moderate Høire og vide jo nok, hvor Skoen trykker. Saa sagde det ærede Medlem dernæst en Ting, som mere end noget Andet viste, hvor forkert de Herrer se paa Stillingen, og ved hvor imaa Midler de tro at kunne løse en Situation, som er meget for vanskelig til at kunne løses paa den Maade. Det ærede Medlem fra Grø sagde nemlig, at i Foraaret havde vi Naab, da byggede vi Fæstningerne færdige uden at spørge om det, det er i Virkeligheden en Tjeneste, vi have gjort dem, ikke naar vi saa komme ind til Efteraaret, kunne vi jo blot sige, at nu have vi gjort det, og saa behøve vi ikke at snakke mere om det. Jeg paaføner al den Venlighed og dette vise Naab, men det er ikke faldet mig ind, at dette var Motivet, at det kun var for at tjene Folkethinget og for at faae det til at glide lettere med Forhandlingen, at man nu har bygget et Par Forter om Kjøbenhavn; det maa jeg tilstaa, at det er aldrig faldet mig ind, at det var Meningen. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa den moderne Statsret, som de Herrer mere og mere indføre, men blot sige, at jeg kan ikke indse, at det kan være Veien til Forstaelse, og jeg begriber ikke, at de ikke kunne indse, at ved en saadan Tiffighed kommer man aldrig igjennem. Jeg tror, de Herrer misforstaa fuldstændig vor Stilling. Vor Stilling er ikke den, at vi frugtelig gjerne ville lave en Finantslov, eller som det er blevet sagt, at vi ere nu blevne enige om, at vi skulle skaffe denne Regjering en Finantslov; paa ingen mulig Maade. Paa ingen mulig Maade. De Herrer maa ikke i den Henseende gjøre sig nogen Illusion. Jeg sætter Pris paa, at vi staa klart: Vor Stilling er den, at vi tilbyde de Herrer Leilighed til at føre Landet ind i lovlige Tilstande, og vi have gjort dem betydelige og væsentlige Indrømmelser, ikke af Kjærlighed til de Herrer, men fordi vi tro, at Forstaelsen af Forfatningen i det Hele taget er bedst tjent med at skaffe det personlige Spørgsmaal ud af Verden. Vi have sat det personlige Spørgsmaal til Side, have overladt Minister-spørgsmaalet til Kongen, og det have vi gjort uden Bagtanke. Vi have ikke draget dette Spørgsmaal frem og gjøre det ikke igjen. Det er dødt. Vi overlade Kongen Valget af Ministre og gjøre det ikke blot i Ord, men i Gjærning. Det paastaar jeg er en meget væsentlig og betydelig Indrømmelse. Folkethinget har gjort lige overfor Modpartiet og lige overfor